View the original article

ПОЛІТИКА

Драпатий: три місяці на посаді. Що зробив головком ЗСУ? Оцінки військових і аналітиків

Денис Тимошенко Донбас.Реалії

22 жовтня 2026, 12:24

Головнокомандуючий ЗСУ Михайло Драпатий під час поїздки на фронт із президентом Володимиром Зеленським до 80-ї ОДШБр на Оріхівський напрямок, 26 серпня 2026 року

Виповнилося три місяці, як генерал-майор Михайло Драпатий обійняв посаду головнокомандувача ЗСУ замість Олександра Сирського.

Попередній головком, за словами військових, за майже 2,5 роки на посаді запам'ятався централізованим стилем управління та встиг вибудувати в

українській армії цілу систему «під себе» – яку навіть охрестили «ерою Сирського».

Новий головком за три місяці не дав жодного інтерв'ю журналістам, не спілкувався з ними у форматі off rec і не проводив брифінгів. Про його рішення, роботу та бачення підходів ведення війни, можна судити тільки по нових призначеннях, опублікованих на сайті ЗСУ «Принципах лідерства», а також по оприлюднених «Українською правдою» витоках, зокрема, про ревізію офіцерів ГШ та загадковий «План війни».

Донбас Реалії (проєкт Радіо Свобода) звернувся до бійців, офіцерів, аналітиків, воєнкорів із проханням оцінити те, що відбувається у збройних силах у зв'язку зі зміною керівництва.

Запитували про те, яких змін вони очікують від нового головкома: були згадані провалена мобілізація, непропорційний розподіл людей між штурмовими полками і рештою бригад, відбір командирів за принципом відданості; втручання Генштабу у війну на рівні окремих позицій, придушення ініціативи, невиправдані штурми з великими втратами та інші проблеми.

- Чи вирішуються ці проблеми і що для цього вже зробив новий головком?
- Яким Драпатий бачить управління війною – про перекоси в якому військові та експерти говорили за часів Сирського?
- Чи виправданим є виведення з Генштабу людей із небойовим досвідом, що нібито триває?

Михайло Драпатий, головнокомандувач ЗСУ

Михайло Драпатий – генерал-майор Збройних сил України, який бере участь у відсічі агресії Росії із 2014 року. Став широко відомим під час боїв за Маріуполь, коли українська бронетехніка під його командуванням прорвала заслони проросійських бойовиків. За останні роки Драпатого часто називали одним із найавторитетніших бойових командирів ЗСУ. 21 липня 2026 року призначений новим головнокомандувачем Збройних сил України.

Кадрові перестановки

Перші рішення Драпатого, які побачило суспільство, були кадровими. Одночасно із його призначенням посади начальника Генштабу позбувся **Андрій Гнатов**. Вже за тиждень Драпатий звільнив командувача штабу і заступника командувача Сухопутних військ ЗСУ генерал-майора **Олександра Грузевича**. В середині серпня – командувача Сил логістики ЗСУ **Володимира Карпенка**. За місяць – командувача Медичних сил **Анатолія Казмірчука**.

«Спадок Сирського»: «чистка» та реабілітація

Усі ці керівники були креатурами колишнього головкома **Олександра Сирьского** і, за даними ЗМІ, лишалися відданими йому і за нового головкома.

«Грузевич сидів і на все казав, що Олександр Станіславович [Сирський] – мій начальник», – пояснював «Громадському» причину одного зі звільнень співрозмовник у Генштабі.

> «Не можна оцінити, чи абсолютно всі зміни у війську якісні. Але вони логічні, з точки зору цієї боротьби, яка відбувалася. *Я розумію, що Драпатий не може довіряти великій частині людей Сирського», – каже військова журналістка* ***Анна Калюжна***.

Генштаб очолив колишній заступник начальника Генштабу та екскомандир ДШВ Ігор Скибюк, «сухопутку» – військовослужбовець ДШВ та екскомандир 20-го АК бригадний генерал **Святослав Заїць**, «медичку» – ексголовний хірург ЗСУ полковник медичної служби Костянтин Гуменюк, логістику – ексочільник логістики Сухопутних військ ЗСУ **Юрій Погрібний**.

Колишній побратим Драпатого за часів служби в ОТУ «Соледар» бригадний генерал **Сергій Собко** став в.о. заступника Драпатого.

У розпал мітингів за відставку Сирського Собко відзначився постом, в якому розкритикував останнього за особисту лояльність у відборі командирів, невиправдані службові розслідування проти ініціативних командирів, мікроменеджмент та заохочення брехні у доповідях.

> Ще у 2018 році в інтерв'ю Радіо Свобода тогочасний **комбриг 128-ї бригади** Сергій Собко казав, що страх озвучити проблему є відлунням «совка».

> *«Їхні підлеглі* командири тактичної ланки відгукувалися про цей тандем дуже добре*, – зазначає* ***Анна Калюжна****. – Це було роки півтора тому приблизно. Собко був заступником всього лише в 11-му корпусі, а Драпатий його підтягнув до себе в команду [в Генштаб]».*

Сергій Собко у студії Радіо Свобода у лютому 2022 року

Також було скасоване рішення Сирського про звільнення із посади командувача 93-ї ОМБр «Холодний Яр» **Шаміля Круткова** – який замінив на посаді нинішнього заступника голови ОП **Павла Палісу**.

11-й АК, що обороняє Краматорськ і Слов'янськ, рішенням Драпатого очолив **Еміль Ішкулов** – екскомандир 80-ї бригади ДШВ, який 2024 року відмовився вести десантників у бій на Курщині через «неспівмірні з можливостями підрозділу завдання на фронті».

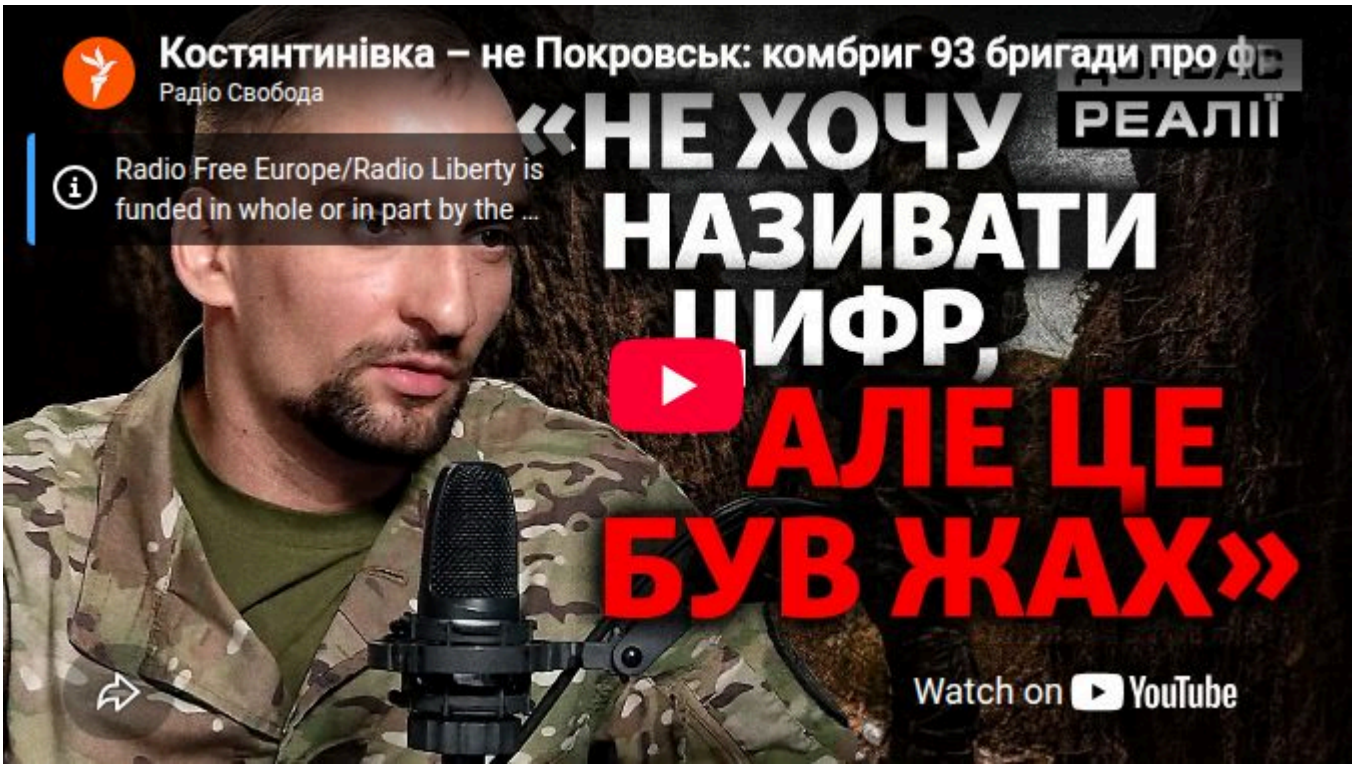

Ці призначення і реабілітації зустріли здебільшого схвалення на фронті.

«Зміни кардинальні. Процес перебудови десь на середині шляху, не можу всього розголошувати. Основне – кадрові перестановки», – зазначив в коментарі Донбас Реалії **офіцер Сил безпілотних систем**, який попросив про анонімність задля безпеки.

> *«На вищі керівні посади* призначаються притомні офіцери, які однозначно посилюють обороноздатність. *Наприклад, новий начальник ГУБС ГШ (Головне управління СБС Генерального штабу ЗСУ – ред.), новий командувач УВ «Південь» (новим командувачем став бригадний генерал та Герой України* ***Олег Гончарук****, екс-заступник Драпатого в ОТУ «Луганськ» – ред.)»*

«Нормальні зміни. Намагається оновити систему управління. У нас комкор змінився. Доволі якісно керує», – сказав Донбас Реалії **офіцер підрозділу ударних безпілотників** із Донецького напрямку.

Але наголосив, що «за такий час важко простежити інституційні зміни та їх наслідки, але гірше точно не стало».

«Ще залишаються люди, яких не призначили, із тих, які потрапили у немилість із різних причин до головкома попереднього. Це, наприклад, Сухаревський, Ширшин. Також є комбриги, яких теж познімали за невідомих обставин, просто вони менш публічні, я б не хотіла називати їх різні прізвища, бо вони цього не хочуть», – каже Анна Калюжна.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Підкинули наркотики екскомбату Ширшину: суд взяв під варту трьох підозрюваних

Ревізія Генштабу

Про ще один напрямок діяльності від головкома повідомило вже наприкінці вересня видання «Українська правда» – Драпатий запустив процедуру перегляду кадрового складу офіцерів Генштабу.

«Пішло переосмислення і велика робота всередині Генерального штабу. Дуже багато людей, які, ну незрозуміло, що вони там роблять, купа якихось відділів,

незрозумілих задач, бардак в цілому. Там величезна робота зараз пророблюється», – каже співзасновник проєкту DeepState **Роман Погорілий**.

> «Патиків йому в колеса пхають дофігіща, стара система все ніяк не хоче відходити від корита, – *каже в коментарі Донбас Реалії офіцер ДШВ* ***Віталій*** *із Сумського напрямку. – Можу зазначити, шо призначення Драпатого додало морального духу, це те, шо я бачу серед військових.* Дехто ставиться до цього скептично, мовляв, все одно його зарубають і все це до ср*ки – показуха. Дехто, навпаки, у піднесеному настрої. *Я позитивно налаштований, бачу рух змін в тому напрямку, який співпадає з моїм баченням розвитку ЗСУ».*

Михайло Драпатий

Одним із критеріїв, які визначив Драпатий для роботи у оновленому ГШ – наявність бойового досвіду, зазначили журналісти.

Офіцерів без нього нібито планується відправити на фронт, а на їхнє місце будуть відібрані ті, хто мав досвід командування на рівні батальйон – бригада – корпус – угруповання військ.

> *«Це позиція багатьох військових. Вони дійсно бачать, що вони заслужили, вони отримують оцей бойовий досвід, вони [війну] знають з окопу. Люди які пройшли ці всі етапи, вони по-іншому дивляться на ці всі процеси, – каже Роман Погорілий. – Однак, є інша сторона цієї медалі* – не завжди бойові офіцери з бойовим досвідом мають навички і досвід генштабівського управління, якоїсь політичної посади. *На жаль».*

«Якщо висувати бойовий досвід як єдиний критерій, генерал Драпатий дуже швидко скотиться в голий популізм», – вважає експерт Центру оборонних стратегій **Віктор Кевлюк**.

> *«Генштаб має зосереджуватися на координації і контролі за виконанням завдань в сфері оборони.* Як може бойовий досвід повпливати на роботу підрозділу, який відповідальний за взаємодію з міжнародними партнерами? *Там не планують слухати розповіді про бойові епізоди чи трансформацію наших бойових документів. Потрібно орієнтуватися в санкційній політиці, потрібно розбиратися в військово-промислових питаннях. Всьому цьому не вчать на полі боя».*

Штурмові полки

Призначення Драпатого припало на черговий скандал із черговим «полком Сирського» – цього разу 225 ОШП. Вже за 4 дні після призначення новий головком наказав призупинити поповнення штурмових полків, в які до того постачали новобранців за пріоритетом.

ПРО СКАНДАЛ У 225 ОШП:

«Загороджувальні загони» у 225-му ОШП? Нові факти та долі інших потерпілих

Чим закінчились скандали?

Станом на середину жовтня, за словами авторки розслідування про зловживання у 225 ОШП Анни Калюжної, службова перевірка ВСП у полку триває, а про результати розслідування ДБР поки нічого не відомо.

> *«Станом на зараз – я не знаю, щоб хтось поніс покарання. Взагалі в 225-му не було жодних кадрових рішень, що для мене дуже-дуже дивно, – каже вона. – Зняли тільки командира полку [«Скеля»* Юрія Гаркавого*] ну, але там купа його людей залишилася.* Те, що ця людина (командир 225 ОШП **Олег Ширяєв** – ред.) продовжує керувати – для мене це неадекватно. Я не знаю, як ця людина може продовжувати командувати і як це сприймати підлеглим, тим людям, які наважилися свідчити, потенційним людям, які туди потраплять».

СКАНДАЛ, ЯКИЙ ПЕРЕДУВАВ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ЗАГОРОДЖУВАЛЬНІ ЗАГОНИ У 225 ОШП:

«Завантажуємось». Скандал між 225-м ОШП та 108-ю бригадою ТрО: чи місце у Силах оборони порядкам як «на зоні»?

За словами Калюжної, бійцям 225-го досі не дають користуватися мобільними телефонами, тому вона не може наразі дізнатися про стан справ у полку. Хоча «звичайні» бригади, як відомо, зазвичай мають змогу зв'язатися із рідними чи журналістами телефоном чи через Starlink.

> *«Із того, що говорять суміжники із місць, куди їх передпорядкували, – що вони (керівництво полку – ред.) себе показово, дуже адекватно почали поводити – як для них, – каже Калюжна.* – Вони свавілля повне припинили зараз творити – принаймні, на полі бою».

ОШП без Сирського – що на них чекає?

Відбулися і зміни у підпорядкуванні полків: раніше керовані особисто Сирським і розкидані окремими підрозділами по всьому фронту, «Скеля» повністю потрапив під керівництво корпусу «Азов», а 225 ОШП – до 7 корпусу швидкого реагування ДШВ. 33 штурмовий полк раніше перейшов у підпорядкування Третього АК.

> *«Від Азова я чула супер захоплення «Скелею», – каже фронтова кореспондентка «Громадського»* ***Діана Буцко****.* – Офіцери кажуть, що завдяки «Скелі» фактично вони змогли врятувати Добропілля, де дуже складна ситуація, де росіяни просочуються в місто».

Колишній головком ЗСУ Олександр Сирський із бійцями штурмового полку «Скеля»

На тлі цих процесів залишається незрозумілим – що буде із **Об'єднаними силами швидкого реагування (ОСШР)**, які у липні своїм указом створив президент України **Володимир Зеленський**. Саме вони мали, за словами президента, «змінити управління штурмовими військами» на тлі скандалів із перевищеннями повноважень командирів.

Командир 8 корпусу ДШВ бригадний генерал **Дмитро Волошин** – заявлений Зеленським як командуючий ОСШР – у інтерв'ю ВВС наприкінці вересня повідомив, що новий головком без пояснення причин наказав повернутися йому на фронт.

Напередодні «Громадське» писало, що Волошин і Драпатий не зійшлися у баченні ролі ОСШР у війні, але створення цього роду військ, мовляв, уже не оминути – є указ президента.

> *«Начебто ОСШР буде, – каже Діана Буцко. – З позитиву – туди вже не входять «Скеля» і 225 ОШП, тобто не всі потужні полки будуть великі туди входити. Але що буде далі, як будуть його застосовувати, поки я не чула.* В «Азові» кажуть, що вони бачать саме таке застосування штурмових полків, коли вони йдуть на пошуково-ударні дії, тобто зачистку, а не активні штурми. *Вони бачать в цьому майбутнє».*

«Зараз ставка, як я розумію, йде на те, що ми поповнимо регулярні підрозділи, які будуть краще тримати оборону, бо в них буде більше особового складу, в них буде

час його навчити. – припускає Анна Калюжна. – У межах бригади можна буде резерви сформувати. І у нас буде більше така активна оборона, а не десь наступ, десь провал».

Президент України Володимир Зеленський і Головнокомандувач Збройних Сил України, генерал-майор Михайло Драпатий на фронті з 80-ю ОДШБр, Оріхівський напрямок, 26 серпня 2026 року

Управління війною

На початку вересня новий головком ЗСУ Михайло Драпатий опублікував документ під назвою **«Принципи лідерства Головнокомандувача ЗСУ та розвитку війська в умовах війни»**, в яких означив свої пріоритети, висунув вимоги до командирів та озвучив свої очікування від штабів.

У документі, зокрема, йдеться про:

- людиноцентричність ЗСУ;
- прогнозованість служби;
- необхідність правдивості доповідей;
- призначення на посади за професійними ознаками;
- спрощення роботи штабів для більш ефективного сприяння бойовим підрозділам.

- необхідність впровадження інновацій тощо.

Усе це декларував і Сирський.

> Але одна із тез Драпатого звучить як пряме заперечення практик попереднього головкома: «**Я не маю керувати кожним окремим боєм чи операцією**».

Переосмислення ролі Генштабу

«У Сирського мікроменеджмент був на рівні не просто угрупувань військ і комбригів. Він був на рівні, коли людина казала, передавала ротним або комбатам – кому і де виставити якийсь спостережний пункт», – розповідає Анна Калюжна.

> *«Це не по документах не ефективно. Це був підхід Станіславовича (Сирського – ред.), коли він одноосібно хотів управляти війною. – Михайло Васильович (Драпатий – ред.) прожив цей момент. Він був командувачем Об'єднаних сил. Навіть,* я думаю, його досвід в «Хортиці» показав, що треба віддавати автономію*».*

Один із пріоритетів на посаді Драпатий назвав впровадження практики Mission Command – («делегованого керівництва») – підходу, коли командир дає повну свободу дій підлеглим для виконання поставленого завдання за умови, що підлеглі мають необхідні для цього ресурси та компетентність.

Головком ЗСУ Михайло Драпатий на Оріхівському напрямку, 26 серпня 2026 року

«Одне з перших, що мені сказали, що він (Драпатий – ред.) перестав на нарадах заслуховувати всіх командирів корпусів. Він заслуховує тільки тих, які стоять на гарячих ділянках, де є проблеми», – розповідає Діана Буцко.

> *«Командир, який стояв не на гарячій ділянці, який мені це розказував, він обурювався: каже, наче мій напрямок там менш цікавий. Є ті, хто звик до цього мікроменеджменту, що вони завжди можуть доповідати, щоб головком знав деталі».*

Це звільняє для головкома і Генштабу час та інші ресурси для виконання своїх безпосередніх обов'язків, окреслених законом: вироблення стратегії війни, формування запиту до Міноборони, комунікації із партнерами, кажуть експерти.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Уперше за вісім років військовий комітет НАТО прибув з візитом до Києва

Друге життя КОС?

Війною, за задумом Драпатого, має командувати **Командування об'єднаних сил** (КОС), повідомила на початку жовтня «Українська правда».

«Генштаб готує резерви, займається стратегічним плануванням, працює на міжнародному рівні. КОС — управляє бойовими діями», — зазначили співрозмовники видання серед військових.

> Наразі КОС за функціями – одне із угруповань військ (УВ), яке обороняє прикордонну смугу на Харківщині і Сумщині.

Саме його очолював нинішній головком до призначення, і ця його робота сприймалася експертами та військовими як «заслання Драпатого Сирським».

Задумувався же КОС як єдиний орган управління стратегічного рівня всіма угрупованнями військ. Саме він, а не Генштаб, мав керувати війною під час повномасштабного вторгнення (як робив *Об'єднаний оперативний штаб під час ООС*).

Але, за словами експертів, рівень викликів 2022 року змусив тодішнього головкома **Валерія Залужного** та його наступника Олександра Сирського перебрати керівництво війною на себе.

> «В умовах екстремального навантаження, яким є війна, централізація була вимушеним рішенням. Але після того, як відбулася стабілізація фронту, систему управління було необхідно трансформувати. – *каже Віктор Кевлюк. – Це абсолютно не коректно, це душить ініціативу, ускладнює рух інформації, ускладнює оцінку ситуації, розподіл ресурсів, резервів тих самих».*

Генерал-майор Михайло Драпатий

Оперативні командування (їх в Україні 4) для ведення війни створюють тимчасові угруповання військ (УВ), якими буде керувати КОС, – описують задум нової структури управління війною інсайдери УП.

> *«Заяви про те, що Командування об'єднаних сил має встати на своє місце і перебрати свої повноваження – абсолютно правильний крок, – каже Віктор Кевлюк.* – Генштаб буде більш вільний і може зосередитися на завданнях, які неможливо виконувати, постійно реагуючи на поточну ситуацію на фронті. *Він не для цього створений».*

Однак поки що, кажуть воєнкори, КОС лишається «рядовим» УВ – без ознак його реабілітації.

> *«Я поки нічого такого не чула, але треба розуміти, що частина людей з КОС пішла з Драпатим в Генштаб. Пішла на різні посади, – каже Діана Буцко. – Наразі КОС не масштабується до тієї ролі, яку декларують пов'язані з Драпатом люди».*

«На сьогодні я не бачу радикальних змін, абсолютно ні в чому, – каже Віктор Кевлюк. – Для того, щоб перерозподілити функції між органами управління, 3 місяці більше ніж достатньо».

Корпусна реформа на паузі?

На тлі витоків про реформу управління війною президент Володимир Зеленський оголосив наприкінці серпня про створення двох нових угруповань військ «Азов» та «Центр», які очолили бригадні генерали **Денис Прокопенко** та **Андрій Білецький**. Рішення це, як він зазначив, було ухвалено разом із Михайлом Драпатим та очільником Міноборони **Євгенієм Хмарою**.

Попри в цілому схвальне сприйняття з боку громадськості (через заслуги та ефективність цих командирів та їхніх корпусів), у низки експертів це породило питання: наскільки утворення нових УВ суголосне корпусній реформі.

Її задум полягав у тому, щоб конкретну ділянку фронту обороняли конкретні корпуси – без приданих підрозділів, що було постійною практикою за часів оперативно-тактичних та оперативно-стратегічних угруповань військ (ОТУ і ОСУВ).

Тоді це призводило до безвідповідальності офіцерів ОТУ і ОСУВ до підлеглих (адже офіцери мінялись на ротаційній основі), незлагодженості дій підрозділів (які по суті, були чужими одне одному, але були змушені воювати поруч), неоднорідності захисту фронту і відповідних «пожеж» тощо.

«Корпусами керують оперативні командування. Оперативні командування мають формувати штаби, командні пункти, оперативні угрупування війська, адже у них для цього є все потрібне, – змальовує ідеальну картинку Віктор Кевлюк.

Командувач 19 АК Валерій Скред, командувач УВ «Азов» Денис Прокопенко, командувач УВ «Центр» Андрій Білецький, головком ЗСУ Михайло Драпатий, міністр оборони Євгеній Хмара на Донбасі, 30 вересня 2026 року

У нас є оперативні командування «Схід», «Захід», «Південь», «Північ» – 4. Вони мають підпорядковуватися Командуванню об'єднаних сил».

Натомість за сприяння Драпатого президент створив нові угруповання військ, які, вочевидь, досі підпорядковані Генштабу. Той же УВ «Азов» обороняє Добропілля «солянкою» підрозділів, окрім частин безпосередньо 1 корпусу НГУ «Азов».

> «На сьогоднішній день корпусна реформа не завершена. Як мінімум, поки бригади не будуть належати своїм корпусам на ділянках, це не корпус. *Це та ж сама ОТУшка, ОСУВ, ОТУ і бардак», – вважає Роман Погорілий.*

«Що далі буде? «Центр», «Азов» – це тимчасові угрупування військ чи вони лишаться? Чи буде КОС відповідати за війну? Чи все-таки і далі Генштаб буде відповідати за сам фронт? Хотілося б якихось системних змін», – питає Діана Буцко. Корпусна реформа у нас опинилась на тому рівні, коли не зрозуміло, що було вище, що планувалось вище. Мабуть, поки що нічого не планувалося».

«План війни»: спроба вирішити з мобілізацією?

Останнє і найзагадковіше за три місяці перебування Драпатого на посаді, це оприлюднення ним на початку жовтня інформації про так званий **«План війни»**.

За даними УП, документ на той час уже кілька тижнів перебував на розгляді в Ради національної безпеки і оборони (РНБО).

Як зазначило видання, це «велика стратегія», яка має визначити, що ЗСУ має «зробити для збереження України та в які терміни».

Цей «План війни» є чимось новим в історії незалежної України і не передбачений жодними нормативними документами, наголошує Віктор Кевлюк.

> *«Закон про оборону України визначає, які документи для оборони України відповідно до законодавства мають бути в країні розроблені. Він передбачає план оборони України, стратегічний план застосування Збройних Сил та інших складових Сил оборони, оперативні плани і плани застосування сил і засобів, які залучені до оборони.* Що це за план [війни]? Він не визначений законодавством. За війну в країні відповідає Верховний Головнокомандувач. Він не військовий – він політик, обраний народом. Тому питання, а яка ж мета війни, то от туди питання*, то не Драпатий за це відповідає».*

Єдина конкретика про план, зазначили журналісти, стосується доцільності перебування на першій лінії оборони бійців, які через засилля дронів не можуть навіть вступити у бій.

Прикметно, що словосполучення «план війни» використав і новопризначений міністр оборони Євген Хмара під час виступу у парламенті 19 серпня – у контексті мобілізації.

«*[План мобілізації] прямо залежить від плану і бачення війни. Воно має бути сформовано, має бути зараз викристалізовано. І ми разом з головкомом, Генеральним штабом зараз це все відпрацьовуємо*», – зазначив він.

До можливих планів пом'якшити проблеми мобілізації в Україні скороченням кількості бійців на «передку» опитані нами експерти ставляться скептично.

> *«Ми можемо зменшити кількість людей на нулі, але насправді це взагалі не велика кількість.* В нас піхоти дуже мало на самій лінії. Дроном має хтось керувати*», – каже Діана Буцко.*

За її словами, фокус проблеми треба змістити на збереження життя та здоров'я нинішніх військовослужбовців, наприклад, організувавши вчасний відхід з позиції. Але і з цим, як і при Сирському, є проблеми, каже вона.

«Я готую публікацію про дуже складну ситуацію у піхоти у Костянтинівці. Вони стоять там на крайніх позиціях на сході, 200 плюс днів голодують, п'ють сечу. І Генштаб на мене виходив, кажуть, ми розберемось, але ті хлопці, як стояли там, так і стоять», – розповідає вона.

«Для того, щоб спробувати провести ефективнішу мобілізацію, треба показати і якісь дії щодо покарання тих, хто вдавався до катувань у своїх підрозділах, – *вважає Анна Калюжна. – Без цього кроку, навіть якщо будуть гайки закручуватися і мобілізація буде посилюватись, ми ефективності в тому не побачимо, а побачимо тільки активізацію протистояння».*

«Чи можна замінити цих людей оптичними системами, датчиками, турелями, Бог знає чим ще, Теоретично замінити не можна, але посилити – можна. Але це не вирішить проблем мобілізації, – наголошує Віктор Кевлюк.

> *«У нас крім піхоти на передньому краї, ще є аеродроми, які потребують технічного персоналу, військово-морські бази, протиповітряна оборона. Нам потрібно формувати резерви, ремонтувати озброєння і техніку, потрібно лікувати людей, які зазнали як поранень, так і хвороб».*

ОСТАННІЙ ВИПУСК РАДІО ДОНБАС РЕАЛІЇ:

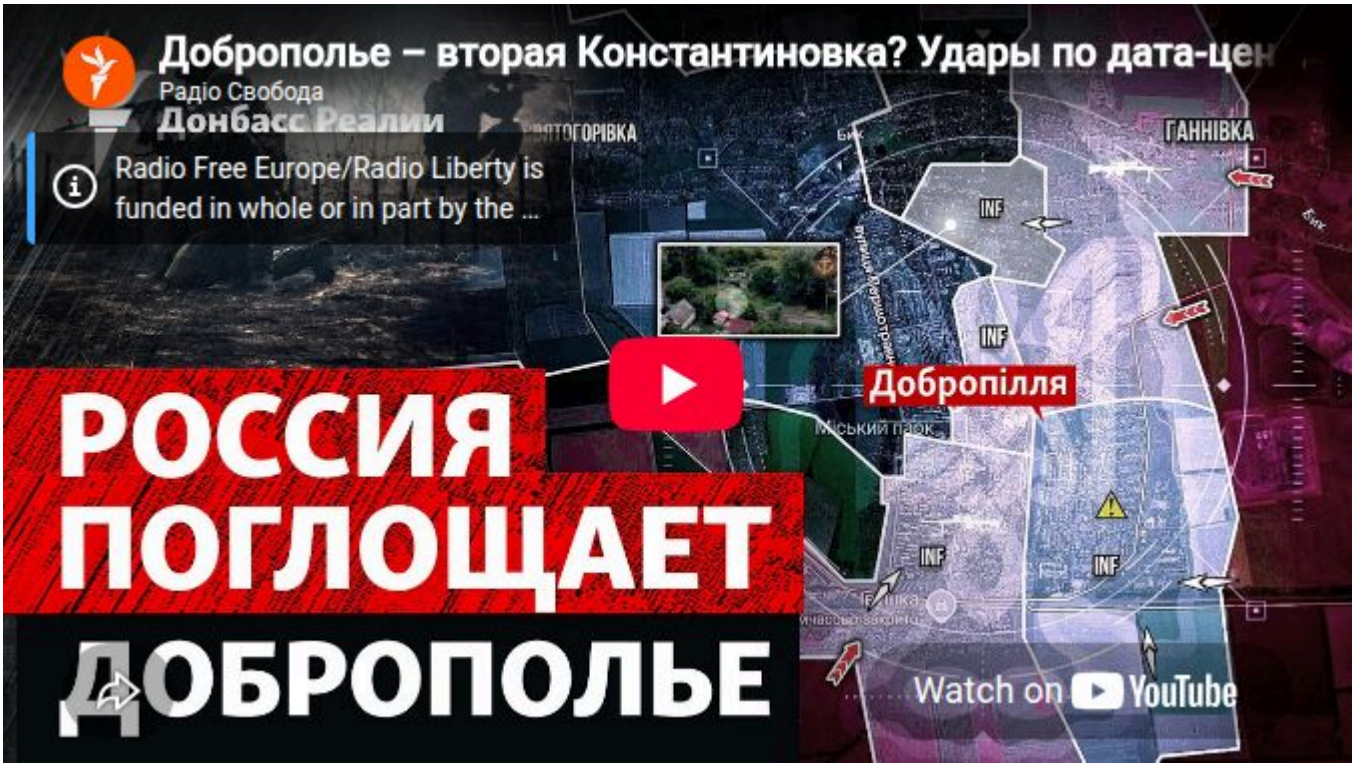

Поділіться з нами своїм відгуком про статтю: на пошту Donbas_Radio@rferl.org, у фейсбук, Whats App або Imo: +380635710657. Якщо ви живете на окупованій території – пропонуйте теми, діліться міркуваннями через анонімну форму donbass.realii.info. Донбас Реалії працюють для аудиторії по обидва боки лінії фронту.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Успіхи ЗСУ: три приклади того, як українська армія змінила підходи до ведення війни

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Не варто поспішати з гучними заявами». Добропілля може стати другою Костянтинівкою?

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Генштаб ЗСУ повідомляє про рекордні добові втрати сил РФ

Денис Тимошенко

Народився і виріс в Донецьку. Закінчив філологічний факультет Донецького національного університету імені Василя Стуса, магістр журналістики. У медіа – із 2008 року, співпрацював із газетами Донеччини. Після переїзду до Києва співпрацював із низкою всеукраїнських телеканалів як сценарист та журналіст. На Радіо Свобода – із січня 2016 року. Цікавлюся культурою, історією, документальним кіно.

Донбас.Реалії

Донбас.Реалії – проєкт для Донбасу та про Донбас по обидва боки лінії розмежування. З 2014 року ми створюємо та добуваємо унікальний контент – ексклюзиви з окупованих міст і лінії фронту, відео й фото, мультимедійні репортажі, розслідування, радіо та телепрограми.

У соцмережах:

– Facebook

– Telegram

– Instagram

– Twitter

– Телепроєкт Донбас Реалії на YouTube

– Радіо Донбас Реалії на YouTube

Політика | Війна | Донбас

© Радіо Свобода, 2026 | Усі права застережено.